

پیرامون نقشه زمین بین‌المللی در حمایت از

اسرائیل جنگی در عراق

عبدالله محمد

فهرست

- ۸ ◊ پیشگفتار
- ۱۰ ◊ مقدمه

فصل اول: مقررات عمومی حمایت از اسیران جنگی

- ۱۶ ◊ تعریف اسرای نظامی و غیرنظامی
- ۲۳ ◊ رفتار با اسرا
- ۳۱ ◊ نگرش داری و خدمات رسانی به اسرا
- ۳۲ ◊ محض در خدمات رسانی
- ۳۵ ◊ امنیت گیری از اسرا
- ۳۸ ◊ لوازم خاص اسرا
- ۳۹ ◊ انتقال اسیران به ناط امن

فصل دوم: مکان نگرش داری تأمین و پوشاک اسیران

- ۴۶ ◊ محل نگرش داری و تأمین امکانات رفاهی و بهداشتی اسرا
- ۵۲ ◊ جیره غذایی اسرا
- ۵۵ ◊ تأمین پوشاک اسرا
- ۵۷ ◊ راه اندازی فروشگاه در اردوگاه اسیران

فصل سوم: بهداشت محیط و درمان اسیران

- ۶۲ ◊ رسیدگی به نظافت و بهداشت اسرا
- ۷۱ ◊ اهتمام به سلامت اسیران، و مبارزه با بیماری های واگیردار

فصل چهارم: فعالیت‌های دینی و مذهبی اسیران ۷۵

- ۷۶ ◦ اجرای مراسمات مذهبی
- ۷۷ ◦ برگزاری مراسم دینی و مذهبی به وسیله روحانی اسیر
- ۸۰ ◦ اختیارات روحانی اسیر در برگزاری مراسمات مذهبی
- ۸۲ ◦ درخواست روحانی از دولت باز داشت کننده

فصل پنجم: انتقال اسیران و نحوه انتقال اسیران ۸۹

- ۹۰ ◦ مذهبیت اسیران اسیر
- ۹۳ ◦ بکارگیری اسیران علیه اسیر
- ۹۴ ◦ انتقال و جابه‌جایی اسیر
- ۹۷ ◦ بکارگیری اسیران در کارهای اجباری

فصل ششم: اخلاص اسارت و صدور کارت اسارت و دریافت نامه و امانات ۱۰۱

- ۱۰۲ ◦ صدور کارت اسارت
- ۱۰۶ ◦ دریافت و ارسال نامه
- ۱۰۹ ◦ دریافت امانات از طرف خانواده

فصل هفتم: شکایت از کیفیت اسارت و انتخاب مسئول ۱۱۱

- ۱۱۱ ◦ شکایت از نحوه رفتار و خدمات رسانی
- ۱۱۲ ◦ انتخاب مسئول از بین اسیر
- ۱۱۶ ◦ مسؤولیت اسیر و خدمت به هموعان
- ۱۱۸ ◦ اختیارات مسؤولان اسیر

فصل مشتمل بر تشریحات و مباحث و در خطاطی

- ۱۲۳ ◊ برخورد قضایی با اسرا
- ۱۲۳ ◊ نحوه مجازات اسرای جنگی
- ۱۲۵ ◊ حبس و مجازات دسته جمعی و تنبیه بدنی
- ۱۳۴ ◊ تبعیض در نحوه مجازات
- ۱۳۵ ◊ زندان یا بازداشتگاه اردوگاه
- ۱۳۹ ◊ نحوه بازجویی از اسرای جنگی
- ۱۴۲ ◊ سامان اسرا

۱۴۷ فصل فی اسرای مجروح و بیمار بد حال

- ۱۴۸ ♦ مبادله انرژی و روح و شمار بد حال

حصہ دہم: پایاں جنہیں بیاہل اسم

- ۱۵۲ ◊ میادله و یازگشت اسیران

فصل یازدهم: فوت یا جراحت شدید

- ۱۵۶ ◊ فوت یا جراحت شدید اسرا
- ۱۶۵ ◊ نتیجه گیری
- ۱۶۸ ◊ منابع و مأخذ

و در آخر... به روایت تصویر

♦♦♦ پیشگفتار

پس از چاپ خاطرات اسیران عینی خود، از دوران، جنگ و اسارت، با عنوان «عطش معرفت» و «وطن با شکوه» بر آن شدم تا هیز آنچه از ددمنشی‌ها و رفتارهای غیر انسانی عراقی‌ها در اسارت تجربه کرده و یا مشاهده نموده‌ام، با قوانین بین‌المللی مصوب ۱۲ اوت ۱۹۴۹ میلادی «نوانسیون سوم ژنو مقایسه نمایم. به همین خاطر مجموعه‌ای را با عنوان «نقض قوانین حمایتی ژنو از اسرای جنگی» نوشتم، اما این نوشته چندان مرا راضی نکرد؛ چون مواردی نوشته بودم که به سرخودم آمده بود لذا به سراغ عده‌ای از دوستان از استان اردبیل و تعدادی از آزادگان سایر استان‌ها، که چند سال از اسارت را به سر می‌بردند، گفتم: «بسیار دوست دارم بدانم که شما در اسارت چه‌ها را تجربه کردید و چه‌ها را دیدید؟» و خاطرات و ناگفته‌های آن‌ها را از قبیل شکست‌ها، رنج‌ها، رنج‌های جسمی و روانی و جسمی ثبت کردم. همچنین در چند مورد برای ارائه سند و مدرک در آثار دوستان آزاده‌ام که در منابع و مأخذ آورده شده است، بهره برداری نمودم. کتاب حاضر مطالبی است دور از اغراق و داستان پردازی، بلکه حقایقی است از زبان کسانی که خودشان سال‌ها رنج و مشقت اسارت را با جسم و جان و

روح و روان، لمس کرده اند و انواع سختی ها و مشکلات اسیران را از نزدیک به چشم خود دیده اند. نویسنده خود نیز قریب هفت سال طعم تلخ اسارت را در اردوگاه های موصول، رمادی، تکریت ۱۷ و زندان های موقت استخبارات بغداد و پادگان نظامی بصره چشیده و رفتارهای غیرانسانی بعضی ها و مشکلات متعدد اسیران ایرانی را مشاهده کرده است. آزادگان بردبار اسرار و ناگفته های زیادی در زمینه ای خود دارند که نه در کتابی نوشته شده و نه در مکانی بیان شده است. گرچه تعداد عزیزانی که اسامی آن ها در این کتاب آمده، محدود و کم است ولی بیان و توضیح دادن آن ها از بزرگواران هم انسان های آزاده را لحظاتی به فکر وادار می دارد و آنها را به دنیای بی رحم اسارت آشنا می کند. شهدا با تمام هستی و وجودشان، جانانهای انشان و آزادگان با قبول اسارت کوشیدند تا عزت و شرف ملت بزرگواران اسلامی حفظ گردد. در این کتاب موادی از قوانین کنوانسیون ۱۹۴۹ میلادی در خصوص دستگیری از اسیری جنگی ذکر شده و موردی را حضرت و کفنگوهدی مسرور آورده اند. مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. امیدوارم به این طریق بتوانم گامی از دین خود را نسبت به شهدای غریب اسارت ادا کرده باشم. و من الله العلیق

عبدالله محمدی

♦♦♦ مقدمه

در گذشته قوانین و مقررات جنگ و حقوق نیروهای مسلح به صورت عرف و نانوشته بود، اما پس از تأسیس کمیته جهانی صلیب سرخ در سال ۱۸۶۳ میلادی و ابراز دیدگاه‌های روستانه از سوی کمیته صلیب سرخ و سازمان‌ها و شخصیت‌های دلسوز حقوق بشر، در رابطه با کسانی که به نحوی در جنگ شرکت داشته‌اند موجب شد تا پایان دوران مختلف در جهت تهیه قوانین و مقررات لازم الاجرای زمان جنگ، سمت‌گذاشته شود. بنابراین موضوع حمایت از اسیران جنگی جنبه بین‌المللی به خود گرفت.

در سال ۱۸۶۷ میلادی، کمیته جهانی صلیب سرخ در فرانسه اعلامیه خود، گزارش اسفناکی از رفتار با اسیران جنگی به شرکت کنندگان ارائه داد. به دنبال آن، در سال ۱۸۷۲ میلادی ((هنری رومن بشردوست معروف سوسیالیست و قولی تاجر هلندی)) در کنفرانسی از وضعیت وخیم زخمی‌های جنگی در میدان نبرد اتحاد ایتالیا به سال ۱۸۵۹ میلادی سخنرانی کرد، که با پیشنهاد ایجاد وحدت رویه در مورد شرایط اسیران جنگی مواجه شد. دو سال بعد اولین مجموعه

مقررات ۱۲ ماده‌ای غیر الزام آور. در رابطه با حمایت از اسیران جنگی تدوین شد. مبنای اولیه این مقررات حمایتی در قالب معاهدات چند جانبه ۱۸۹۹ و ۱۹۰۷ میلادی لاهه تصویب شد و متعاقب آن، وضعیت حقوقی اسیران جنگی در سه سند بین المللی پیش بینی شد.

سند اول - فصل دوم از مقررات لاهه منضم به معاهده چهارم مورخ ۱۸ اکتبر ۱۹۰۷ میلادی. بر اساس ماده ۴ تا ۲۰، شرایط مبهم اسیران جنگی مشخص شده و به دلیل رفتار انسانی با اسیران جنگی تاکید شده است. طبق ماده ۲۰ این قوانین و مقررات، به ازای قرضی صلح، اسیران جنگی باید به میهن خودشان باز گردند. سند دوم - کنوانسیون ۱۹۲۹ میلادی ژنو؛ نظریه ناکافی بودن مقررات ۱۹۰۷ لاهه در حمایت از اسیران جنگی، کمیته جهانی صلیب سرخ در سال ۱۹۲۱ میلادی کنفرانسی را در ژنو ترتیب داد، در این کنفرانس کمیته صلیب سرخ ملزم به جمع آوری اطلاعات در مورد اسیران جنگی شد. همچنین پیش نویس کنوانسیون رفتار با اسیران جنگی در این نشست آماده شد و در تاریخ ۱۹۲۹ میلادی مقررات رفتار با اسیران جنگی تصویب صلیب سرخ جهانی و دولت‌های حاضر رسید. در این جلسه موضوع حمایت از اسیران جنگی از ردیف قوانین و مقررات لاهه جدا شده و همه ی دولت‌ها به طور کلی به صلیب سرخ جهانی محول شد.

سند سوم - کنوانسیون سوم ژنو مورخ ۱۲ اوت ۱۹۴۹؛ در دنیا جنگ جهانی دوم، ضعف‌های عمده در مورد نحوه رفتار با اسیران جنگی ضرورت بازنگری کنوانسیون ۱۹۲۹ میلادی ژنو را آشکار ساخت. تا اینکه در سال ۱۹۴۸ میلادی در استکهلم پیش نویس اصلاحیه کنوانسیون ۱۹۲۹ میلادی مورد بحث قرار گرفت و سرانجام در ۱۲ اوت ۱۹۴۹ میلادی در ژنو با حضور نمایندگان ۶۲ کشور جهان، کنوانسیون ۴ چهارگانه به تصویب رسید.

کنوانسیون مذکور، شامل ۱۴۳ ماده و ۱۰ پیوست می‌باشد و تا به حال ۱۹۴

کشور جهان آن را تصویب نموده‌اند. کشور ایران در تاریخ ۸ دسامبر ۱۹۴۹ این کنوانسیون را امضا کرد و در تاریخ ۲۰ فوریه ۱۹۵۷ میلادی برابر با ۱۳۳۵/۱۲/۰۲ هجری شمسی به تصویب مجلس شورای ملی ایران رسید. این معاهده به دو زبان انگلیسی و فرانسوی ترجمه شده و یک نسخه از آن به دولت‌های امضاء بنده ارسال شده است.

در این معاهده کشورهای عضو، متعهد شدند به مقررات و قوانین قرارداد احترام بگذارند و بند بند معاهده را به مرحله‌ی اجرا در آورند. قوانین و مقررات این قرارداد آنقدر واضح و صریح می‌باشد که هیچ گونه توجیه و بهانه در آن راه ندارد و همه چیز به زبان ساده مطرح شده است. مثلاً ماده ۱۳ کنوانسیون ژنو بیان می‌کند که: با اسیران جنگی باید در هر زمان با انسانیت رفتار گردد و در مقابل هرگونه عمل خشونت باریت نباید آورد و ناسزاگویی مورد حمایت قرار گیرند و...

بسیاری از قوانین و مقررات بین‌دوستانه بین المللی، ماهیت کیفری دارد. کمیته صلیب سرخ جهانی هم به عنوان عالی‌ترین نهاد و ناظر بین المللی بی‌طرف در جامعه جهانی مطرح است. در دنیا هیچ‌کس نمی‌تواند یک تحمیلی علیه جمهوری اسلامی ایران، از سوی هیچ نهاد یا سازمان بین‌المللی نسبت به نقض مقررات و قوانین جهانی، واکنش عملی نشان داده نشد. یکی از مهم‌ترین اهداف و مأموریت‌های صلیب سرخ جهانی در تمام دنیا، بحث پیشگیری است. صلیب سرخ هیچ وقت مأموریت خود را در دفاع از ملت بزرگ ایران، با وجود ادعای اسناد محکم، پیگیری و اعمال نکرد. به دلیل تحت فشار قرار گرفتن سیستم دولت‌های حامی عراق، چشم‌های خود را بر روی واقعیت‌ها و حقایق بست، کمر اعلامیه یا اطلاعیه‌ای هم که تعدادشان از تعداد انگشتان دست کم است، محکم و رزیم بعث عراق صادر شد، غیر الزام آور و بی‌اهمیت بود. اما در باره ایران، از تمام ابزار حقوق بشر و ابزار سیاسی در جهت تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی ایران استفاده کردند. این نوع اقدامات ناعادلانه و خارج از عرف قوانین

جهانی. اشتباهی بود که مقامات عائی رتبه صلیب سرخ و سایر سازمان‌های بین المللی بی طرف در زمان جنگ ایران و عراق، بارها دچار آن شدند. هم اکنون هم کشورهای قدرتمند و صاحب حق و تکر و دول هم پیمان با آنها، به طور آشکار و پنهان، قوانین و مقررات بین المللی را نقض می کنند.

مطالب این کتاب و سایر آثار آزادگان گرانقدر که از زبان قربانیان واقعی چالش شده و به رشته تحریر در آمده است، گویای گوشه‌ای از دردورنجی است که عزیزان ما در اسارت با آن روبرو بوده‌اند. اظهارات و شهادت آن‌ها گواهی است بر نقض قوانین و مقررات بین المللی کنوانسیون سوم ژنو، در اردوگاه‌های اسارت (اسرا ان ایرانی) در عراق.

www.ketab.ir